

9. Beslutning af Folketinget. (Af *Christmas Møller*).

[A. Sp. 5065. — C. Sp. 1139].

Anmeldt i *Folketinget* $11\frac{1}{4}$ (F. Sp. 4337). Behandlingsmaaden $13\frac{1}{4}$ (F. Sp. 4395). Eneste Beh. $23\frac{1}{4}$ (F. Sp. 4834).

Beslutningen er saalydende:

Folketinget beslutter:

1. at lade Statsrevisionen gennemgaa Rigsdagens Regnskab for Finansaaret 1933—34 og at give Indstilling til Tinget om mulige Beparelser paa Budgettet for 1934—35 og give en Redegørelse for Anvendelsen af det til Rigsdagens Udgifter bevilgede Beløb,
2. at henstille til Præsidiets at lade udarbejde en Oversigt over de lønnede Hverv og Kommissioner, som Rigsdagens Medlemmer er valgt eller udpeget til som Følge af deres Stilling som Medlem af Rigsdagen.

Under Omtalen af Loven om Ændring i Krisefondsloven af 1. Maj 1933 (Side 286) er gengivet et Ordskifte, der ved Sagens 1. Behandling fandt Sted mellem *Thomsen*, som paa det Tidspunkt var Medlem af Venstre, og *Christmas Møller* (K.F.), og under hvilket førstnævnte brugte det Udtryk, at »Stemme-køb, Bengnaveri og Korruption, som vi er velsignet med ud over alle Grænser«, vel nok var Kræftskaden i vort Samfund. Fra denne Udtalelse tog baade *Christmas Møller* og flere Talere fra radikal og socialdemokratisk Side Afstand i skarpe Udtryk, ligesom Venstres Formand, *Krag*, i en udsendt Erklæring paa det alvorligste beklagede den fremsatte Beskyldning. Derimod hævdede *Holstein*, at der rundt om i Landene var Opløsningssymptomer i de politiske Forhold og i den offentlige Moral.

Paa Baggrund af denne Debat, hvis Indhold og Følger er nærmere omtalt Side 288—90, blev Forslaget til nærværende Beslutning forelagt. Forslagsstilleren (*Christmas Møller*), som indbragte Forslaget paa sin Gruppes Vegne, anbefalede det ud fra den Betragtning, at Rigsdagen ved at lade Statsrevisorerne gennemgaa dens Regnskab burde give Offentligheden Klarhed over de faktisk foreliggende Forhold. En saadan Undersøgelse vilde formentlig ogsaa vise, at en meget stor Del af den Kritik, der blev rettet mod Rigsdagen, var ugrundet. Det samme gjaldt Beslutningens andet Af-snit angaaende Honorarer etc. til Rigsdagens Medlemmer for deres Arbejde i Kommissioner, Nævn og lignende Udvalg, et Omraade, hvor man ofte mødte aldeles urimelige Forestillinger.